

JUNY 1982

27 ENRAMA

RADIOGRAFIA DEL MUNDIAL

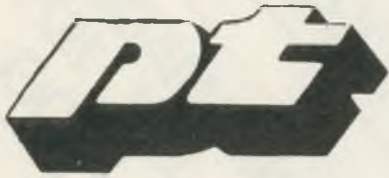
LES ENRAMADES DEL 1929... I DEL 1982

EL BATLLE FA BALANÇ

«El 80% de les promeses s'han acomplert»

Biblioteca Rafael Vià i Barnils-Arbú
1351543400

MOBLES

pujadas tort

- TAPISSERIES A MIDA
- MOQUETES
- CORTINES

Anselm Clavé, 70 - Tel. 33.08.91 BLANES

DISCOTECA

Camprodon, 15

ARBÚCIES (Girona)

ASSORTIT DE TAPES CALENTES

CAFÈ • BAR • SALA DE T.V. • DISCOTECA

ENRAMADES I CALENDARI

CONSELL DE REDACCIÓ:

Montserrat Cortès, Carme Tort i F. Batlle

EDITA:

Conselleria de Cultura de l'Ajuntament d'Arbúcies

DISSENY - COMPAGINACIÓ i MUNTATGE:

Pep Badia

IMPRESSIÓ:

Copisteria Palau - Granollers

Dipòsit Legal: B 6875-1982

NOTA IMPORTANT:

PERXADA no es fa responsable ni sotacriu cap dels articles o treballs que s'hi publiquen, el responsable n'és el signant. PERXADA ofereix les seves planes a totes les crítiques i comentaris que es facin sobre el seu contingut. Per qualsevol consulta relacionada amb el contingut de la revista, us heu d'adreçar necessàriament al Consell de Redacció.

Un any més, els arbucienços ens disposem a celebrar les nostres festes de les Enramades.

També aquest any el calendari laboral afecta a les Enramades, ja que el dia de Corpus torna a ésser feiner.

Tots comencem a estar tips de que cada any ens canviïn les festes i més quan es tracta de festes molt arrelades a la nostra terra.

El que no podem acceptar és que, si el govern de Catalunya té el poder, reconegut per l'estatut d'autonomia i l'estatut del treballador, de confeccionar el seu propi calendari i ens imposi les seves.

Ha d'ésser la Generalitat qui determini les nostres festes i si, des de Madrid ens en volen regalar alguna, que ho facin, sempre i quan això no suposi haver de sacrificar les que són nostres, com està passant fins ara.

Les festes de les Enramades les fem entre tots els arbucienços. Ningú no pot treure'n-les ni posar-nos-les al seu gust.

Som tots nosaltres qui amb la nostra participació hem fet i fem possible la seva continuïtat.

Consell de Redacció

SUMARI

4-5. TOT XERRANT AMB... José Miquel Pueyo

6. TOTS HI TENIM VEU

7. OPINIÓ: Dos cops de tac a la taula-bitar del món

8-9-10-11. ENTREVISTA: Batlle d'Arbúcies

12. PUBLICITAT

13. PUBLICITAT

14-15. Les Enramades. 1829. 1982. Programació

16. EL LLENGUATGE POPULAR

16. LA CUCA

17. LES HERBES: Plantes aromàtiques i bones herbes

18. XICS I GRANS: ...i conte contat...

19. CONCURS Nº 27

20. BREU

21-22-23-24. INFORME: MUNDIAL-82. Aspecte esportiu. Altres qüestions del Mundial-82

25. RESULTATS ESPORTIUS: Els juvenils, campions I

26-27. REPORTATGE: Coma-Pedrosa

27. Judo

28. PUBLICITAT

tot xeccant amb.

Foto Garriga

Arrel d'unes que van tenir lloc a Arbúcies per l'abril sobre el **Psicoanàlisi i la Psicologia Infantil**, vam creure interessant entrevistar el conferenciant **José Miguel Pueyo Cabo**.

Pregunta. Quina és la tasca que porta a terme un psicòleg?

Resposta. La meua missió és essencialment preventiva, és a dir, sóc un treballador social que es preocupa de la salut mental tant del nen com de l'adult, utilitzant el psicoanàlisi en determinades ocasions.

P. Com es realitza el procés de psicoanàlisi?

R. Davant qualsevol consulta d'un pacient que va al metge de medicina general per una dolència fisiològica s'estableix la següent relació: **1er:** Detectar els símptomes, per això es fan unes anàlisis per tal de corroborar l'explicació del malalt. **2on:** Diagnosticar, és a dir, determinar el tipus de malaltia que sofreix. **3er:** Fer el pronòstic, o sigui exposar el ventall de possibilitats de

guariment i **4rt:** i per últim: l'aplicació del model terapèutic que s'ha escollit (operació, medicaments, ..etc). Ara bé, quan es tracta d'un malalt mental com pot ser produït per qualsevol tipus d'angoixa, depressió nerviosa, cleptomanies, enuresis, dislèxia, paranoics, esquizofrèncics ... o persones que viuen en un món il·lusori per fugir de la societat que els envolta, l'esquema que s'ha de seguir no és el mateix, ja que psicoanalista no pot diagnosticar, perquè dient la malaltia que pateix podria ferir la sensibilitat del pacient i agreujar encara més la seva situació. Aleshores el que ha de fer és buscar els motius inconscients -mitjançant la llibertat de paraula-, interpretació dels somnis o bé amb la hipnosi que l'han portat en aquesta

situació traumàtica i així ajudar-lo a una millor comprensió dels seus problemes.

P. Així doncs, en una sessió de psicoanàlisi, el malalt pren molta part activa...

R. Totalment, perquè el psicoanalista no pot de cap manera donar consells ni solucions. El que en realitat ha de procurar és que d'una manera amable i ambigua el malalt accepti la seva realitat.

P. Quan un malalt mental arriba a conèixer la seva veritat, es pot dir que està curat?

R. I tant! En descobrir el seu propi mecanisme angoixós (potser de la causa ja n'era coneixedor, però no l'acceptava ni entenia com havia arribat en aquesta situació) ja no necessita el metge, car ja ha superat el problema.

P. Quina importància té que

JOSÉ MIGUEL PUEYO CABO

les escoles disposin d'un psicòleg infantil?

R. En realitat és necessari que el psicòleg escolar seria de gran ajut al mestre per tractar tot tipus de trastorns psicopedagògics dels alumnes. Totes les escoles tenen nens amb problemes: dislèxia (confusió de lletres), enuresis (nens que molt sovint se'ls escapa el pipí), agressió, introversió, manca d'afectivitat... etc. el psicòleg escolar aquí hi tindria molt a fer i conjuntament amb l'equip escolar es podria buscar la readaptació dels nens afectats.

P. Davant un alumne que presenta un símptoma repetitiu dels abans esmentats ¿quina posició ha de prendre el mestre?

R. Fins ara el mestre ha hagut de resoldre-ho tot sol, i pot existir el problema que, en voler corregir per exemple una dislèxia

sense conèixer-ne la causa, el que fa és reprimir l'angoixa que ha ocasionat el trastorn; i a la fi pot derivar en un mal major o en el mateix però agreujat.

P. L'Administració contempla aquesta necessitat de psicòlegs a les nostres escoles?

R. D'entrada cal dir que no, i de moment hi ha poques perspectives de solució. Les úniques escoles que gaudeixen de psicòlegs escolars són privades, tret d'algunes cas especials. Només cal veure els problemes que té l'Estat, essencialment econòmics, per cobrir tan sols les places de mestres.

P. Encara hi ha pares que posen entrebancs si se'ls aconsella l'orientació d'un psicòleg pel seu fill?

R. Cada vegada menys, si no ens indicaria que estem en un país desenvolupat; però si ni posen alguna trava és

en realitat per una mena de por interior de sentir-se culpables dels problemes dels fills.

P. Sembla que des de fa alguns anys es parla més de psicòlegs ¿potser que les generacions actuals siguin més problemàtiques?

R. No, el que passa és que molts problemes d'abans no es coneixien tant. A més, actualment hi ha tot un seguit de professionals que s'hi dediquen, però els problemes han existit sempre; l'únic que ha canviat és el context social amb els seus propis continguts.

Gràcies per endinsar-nos en un tema tan complex com interessant.

**Carme Coll
Glòria Font**

A casa nostra, a La Selva, i amb una selecció de mobiliari de qualitat per la vostra llar

JAUME RECARENS
• INTERIORS •

Arbúcies, telf. 86 02 96

representació exclusiva a La Selva de Nobles **Ajol**

PERXADA
TOTS HI TENIM VEU

LES SARDANES

El dia 23 d'Abril a dos quarts de deu del vespre, en el Centre Cultural de la Gabella, tingué lloc una xerrada de "Sardanes" amb el tema La Sardana avui que per cert segons el meu punt de vista, per mi, va ésser interessantíssima, i crec que tots els que els agraden les sardanes hi havien d'assistir, i no obstant, només hi assistiren 25 persones, i encara, quatre o cinc eren infants. Jo dic, a vegades, ens queixem que en el poble es fan poques coses de caire cultural, però si a les poques que es fan no hi assistim, no tenim cap dret a queixar-nos.

També el dia 24, a la tarda, es toca una audició de sardanes a la plaça, i com

el dia abans, tampoc no hi va haver assistència. Jo no entenc, com nosaltres els catalans no podem ajudar a continuar aquests costums tan nostres com és ballar la Sardana, perquè tots sabem que "La Sardana és la dansa més bella, de les danses que es fan i desfan", però jo dic, que si continuem anant així, la sardana quedarà desfeta del tot, i això, seria imperdonable.

Ramon Cortina

PREOCUPANT

Avui dia 1 de Maig festa del treball, faig una petita reflexió de la situació del treball al nostre poble.

Encara que sembli que

aquí un tema prou preocupant, perquè quantes vegades sentim a dir "els temps que corren, i aquí n'hi ha prou de feina", i tenen tota la raó, per sort.

Però el problema de l'atur no és l'únic en el treball, sinó que també n'hi ha d'altres que jo considero preocupants.

Un d'ells és les condicions en les quals estan treballant alguns treballadors: en contracte per un temps, autònoms d'altres, només tres o quatre hores diàries.

Jo ara pregunto en aquests companys, amb quina il·lusió han d'esperar el futur, si avui tenen feina i demà no en tenen.

Siguem una mica humans i mirem de buscar solucions.

Quico Batlle i Mosoll

CAIXA D'ESTALVIS PROVINCIAL

DE GIRONA

DOS COPS DE TAC A LA TAULA-BILLAR DEL MÓN

Polònia

El cas de Polònia recentment reviscolat, és una conseqüència del tractat de pau firmat a la caiguda del hitlerisme, pel qual la pàtria de Chopin i de Maria Walesca, empresonada dins un veïnatge de tipus socialista quasi integral, restava totalment enclavada al centre d'un sistema que, vulgui's o no, té conjuntament amb grans defectes, un cúmul quasi innegable de virtuts.

Per a nosaltres, situats a l'extrem oposat de la vella Europa, el simple fet de veïnatge amb l'URSS enclou una esgarripança de sot sobre que ratlla, quasi, la frontera del perill; no obstant, els polonesos que van veure tota la parcel·la de la Pàtria arrasada pel zim-zam terrible de la Guerra Gran, foren alliberats de l'enguniosa presència hitleriana per l'allau interminable dels homes de l'estepa, quan van pagar amb sang i sacrifici el fet terrible d'aquella alliberació. I quan la militar ajuda dels russos va transformar-se en favor a l'hora de la pau, polonesos i eslaus treballaren conjuntament en una reconstrucció que va unir-los en mútua convivència, dins un sistema que amagava, no caldria dir-ho, diferències substancials. No obstant, la memòria de la gran tragèdia i la mà intel·ligent del Cardenal Wischinsky van fer el miracle d'una convivència que ha anat mantenint-se, cal dir-ho, com lligada per un fil de teranyina.

Cal convenir, és clar, que amb l'arribada de noves generacions il·lusionades, tal vegada, per l'accés del Cardenal Wojtila a la cadira-tron de Sant Pere, la vacil·lant acceptació hagi sofert una sotragada forta; però encara ho és més el fet que aquella circumstància hagi estat aprofitada pels enemics de l'URSS a fi de pregonar a escala mundial un descontentament que hom exporta multiplicat cent per u. I no sempre, per a millor profit dels polonesos.

Estem en un món aparatósament seccionat, i el camí de la seva soldadura es presenta llarg i difícil. Caldrà pair molts primers de Maig, encara. I suportar moltes engúnies!

Les Malvines

Dues illes habitades mitjanament i més d'un centenar de roques desèrtiques sumen un total de 11.961 Km².

La gran Malvina i La Soletat, una terra on els arbres no hi poden viure a causa del vent, són l'únic refugi d'una vida que té per justificació la pesca de la balena i la cria del ramat oví. La capital és Port Stanley, que sobrepassa tot just el miler d'habitants (la meitat de la població conjunta). L'estiu hi és curt i fresc; l'hivern, llarguíssim i rigorós.

Foren descobertes el 1.600 per l'holandès Sebald de Weert, i bategades amb el nom de Falklands quan els anglesos la visitaren el 1.690. Posteriorment, el francès Bougainville va fundar-hi Sant Malo, a la Malvina Oriental. Ocupat més tard pels espanyols en raó per llur sobirania sobre l'Argentina, l'arxipièlag passa al nostre domini fins que la tropa del General San Martín i els revolucionaris de Manuel Belgrano aconseguiren la independència nacional, que incloïa, és clar, la possessió de les illes, l'any 1.812. Diguem que fins el 1.833 els britànics no van ocupar Les Malvines; ocupació que encara perdura a pesar de les periòdiques reclamacions de l'Argentina.

Ara, al cap de cent seixanta-nou anys, l'actual President de la República del Plata ha portat a terme un acte sensacional: a la fosca i mig d'amagatotis s'ha apoderat de les Falklands tot desterrant-ne la població d'anglesos que hi havia posat arrel. Un cop de teatre que fa riure i que intenta, es veu a la llegua, el recuperament d'una opinió nacional que se li escapa. Per contra, Miss Thatcher, la **Dona de ferro**, està fent el pressec de cara al món i l'indiote de cara als anglesos. En total, que s'esta creant una situació que deixa malparada l'ala pacifista del Planeta.

El periodista En Lluís Carandell, un reusenc col·laborador de "La Vanguardia", n'ha fet recentment un comentari assenyat que diu així, tot parlant dels dos principals i esmentats actors: "Com pot aplaudir el dictador d'un país que té cent-mil persones preses, la presó de les quals és desconeguda? I com i qui pot posar-se al costat d'un Govern que galleja d'intenció democràtica, per a fer a l'Amèrica llatina un assaig de colonialismes a l'anglesa, o, millor dit a l'americana?"

Hom no pot prendre partida en una guerra així; però tampoc pot ésser imparcial. Cal estar-hi en contra".

Rafael Vilà

«EL 80 % DE LES PROMESES

Pregunta. Com valoreu aquests tres anys d'ajuntaments democràtics?

Resposta. La nostra valoració és evidentment positiva, ja que, malgrat les dificultats, ha representat un canvi substancial en l'actuació i l'esperit dels ajuntaments i un avenç en el nivell d'eficàcia.

P. Quina ha estat la vostra tasca principal en aquests tres anys dins l'ajuntament?

R. És molt difícil de resumir breument la tasca de tres anys, però la podria concretar en tres punts:

*Obrir l'ajuntament i fer participar tot el poble en la tasca de govern.

*La reorganització administrativa i financera d'un ajuntament que estava pràcticament colapsat.

*Cobrir els importants dèficits socials que el poble tenia, com és la infraestructura esportiva, cultural, assistencial, etc...

El primer punt ha estat la tasca més difícil i feixuga perquè hem topat i toquem encara amb la mentalitat imposada d'aquests últims anys d'un individualisme ferotge, que feia veure, al poble, l'ajuntament com una cosa aliena als seus interessos. Aquesta seria la principal tasca, en la qual hem treballat més i hem de continuar treballant, donat que no s'aconsegueix ni en tres, ni en cinc, ni en deu anys.

P. Heu notat, però, algun canvi, una major participació en la gent?

R. Sí, es veu clarament que hi ha hagut canvi. La gent comença a veure l'ajuntament com una cosa pròpia i ha

En complir-se tres anys dels ajuntaments democràtics, ens hem dirigit al batlle del poble, Jaume Soler, per a que ens contesti unes preguntes sobre aquest i d'altres temes.

Foto Garriga

La tasca de tres anys:

- * fer participar tot el poble
- * descolapsar l'administració
- * cobrir els dèficits socials

ELECTORALS S'HAN ACOMPLERT»

perdut aquella por inveterada que tenia d'assistir, participar, reclamar i exposar els seus problemes.

La tasca de reorganització financera també ha costat ja que sempre ha estat una mesura no massa popular, però era necessària i ara n'estem collint els fruits. Gràcies a aquesta reorganització, s'ha aconseguit una més justa distribució dels impostos i s'estan cobrint els dèficits que he esmentat abans amb obres importants que ja es tiren endavant com les instal·lacions esportives, la llar de jubilats i la regularització dels serveis municipals.

P. Quin percentatge del programa que vau presentar s'ha portat a terme?

R. És difícil de quantificar. De totes maneres i simplificant molt, es pot dir que un 75 o 80% de les promeses electorals, C.U.P.A. les ha complert totalment, no ara sinó ja als dos anys.

P. Quina part del programa quedarà per fer?

R. La política de govern de C.U.P.A. no es basa tan sols en les promeses escrites sinó que a mida d'anar treballant han sorgit altres necessitats no previstes. Aleshores quedaran coses, perquè les necessitats sorgeixen contínuament. Concretament hi ha dos temes importants que a un any vista no estaran resolts: l'eixamplament del Pont i el carrer Sant Jaume. Són obres de gran volada que difícilment es podran deixar resoltes. El que tampoc no quedarà resolt és la plena participació del poble en la tasca municipal. Això ens preocupa molt i insistim en

Quedarà per fer...

- * l'eixamplament del Pont
- * el carrer de Sant Jaume
- * la plena participació popular

en aquesta tasca, tot i que és difícil i llarga.

P. Us heu mantingut fidels a la línia d'actuació que us vau proposar en el vostre programa?

R. Rotundament sí. La nostra actuació es resumeix en quatre punts:

- * Defensar els interessos de les classes populars.
- * Iniciar i fomentar una gestió municipal oberta i transparent.
- * Apropar la gestió municipal al ciutadà

* Encetar una nova etapa en la gestió municipal, en la qual l'actuació de l'ajuntament fes possible alguns dels valors que com a democràtes propugnem: la solidaritat, la participació i l'autogestió.

Ningú pot desmentir que no ens hàgim mantingut amb tota fidelitat en aquesta esperit.

P. Amb l'experiència d'aquests tres anys, si podíeu tornar enrera, canviaria algunes de les vostres postures o la manera d'actuar davant d'alguna situació?

R. Evidentment que sí. Som humans i ens hem equivocat. Ha influït molt en la nostra actuació el fet que era la primera vegada que ens llançàvem a la palestra municipal i, per tant, la inexperiència propicià que cometéssim alguns errors.

El principal error que ha comès C.U.P.A. ha estat cau-

re en algunes de les provocacions que des de la dreta se li ha llançat.

P. Sembla que hi ha un desànim en veure que les obres de la depuradora estan aturades. Funcionarà aviat?

R. Aquesta és una de les obres que mereix una seriosa autocrítica per part de l'ajuntament, ja que a un any i mig del seu començament encara no està acabada. Hem de reconèixer que s'han comès molts errors en la seva planificació i gestió; errors que han estat ajudats per l'última rierada. Tot i això, estem a la recta final de l'obra i abans de l'estiu funcionarà.

P. El terreny que té l'ajuntament a la zona de Pujals ha estat esplanat. A què es pensa destinar-lo?

R. Aquest terreny, en l'últim ple, es va cedir al Departament d'Ensanyament. S'hi intenta fer possible la construcció de la nova escola de formació professional. És un projecte que no és segur; s'hi està començant a treballar. S'ha fet una adequació mínima.

P. Ens hem assabentat que el President de la Generalitat, Jordi Pujol, visitarà properament la nostra vila. Quin és el motiu d'aquesta visita?

R. És cert; el President vindrà el 29 de juny i el motiu

«El principal error de C.U.P.A. ha estat caure en les provocacions de la dreta»

Depuradora:

«Abans de l'estiu, ja funcionarà»

Urbanisme:

«Calia posar ordre al desgabell urbanístic dels darrers anys i evitar mals pitjors»

President de la Generalitat

Vindrà el 29 de juny a Arbúcies

a més de tenir un coneixement més aproximat de la realitat del poble, és per presidir una sèrie d'inaguracions que s'escauen en aquesta diada, que van des de part de la variant, la llar de jubilats, la depuradora, a part de les instal·lacions esportives (piscines i vestuaris anexas).

Esperem que amb aquesta visita el President conegui la nostra realitat i que nosaltres puguem retre homenatge a la persona que presideix el govern de Catalunya.

P. Quin grau de relacions manté l'ajuntament amb la Generalitat i la Diputació?

R. Les relacions són optimes malgrat les divergències ideològiques que puguin existir. La Diputació està subvencionant el 50% de les obres de la Gabella i totes les obres que abans he esmentat compten amb crescudes subvencions per part de la Generalitat. Hem de reconèixer que aquestes institucions han sapigut valorar el treball de l'ajuntament d'Arbúcies per damunt de qualsevol diferència ideològica.

P. Teniu pensats fer uns estatuts que regulin el funcionament del centre cultural de la Gabella?

R. Aquest centre, com tota instal·lació municipal, depèn de l'ajuntament. Es confeccionaran uns estatuts interns que regulin les funcions de cadascú i desitgem que sigui un centre obert a tothom que vulgui treballar pel bé de la cultura del poble.

P. Des de fa tres anys el projecte d'urbanització de la Plana espera la seva aprovació. Com està en aquests moments?

R. És un problema que a un any vista pot estar resolt. En aquest moment l'ajuntament ha fet un avanç de planejament que ha estat acceptat per urbanisme i en el que ja està treballant la promotora.

P. Una de les coses més críticades de l'ajuntament ha estat la política urbanística. Que ens en pots dir?

R. Crec que és normal que hagi passat això. Durant els últims anys no hi havia control de cap mena. Fins i tot hi havia una certa corrupció en aquest tema, ja que es donaven permisos verbals que permetien qualsevol tipus d'actuació il·legal. Llavors fou un dels camps on l'ajuntament actual va haver de posar-se més dur per aturar aquest deteriorament urbanístic. Simplement hem aplicat les normes urbanístiques de la Generalitat i la Llei del Sòl d'una manera estricta per posar fre a aquesta mecànica que és sempre contraproduent.

P. Quina opinió et mereix la política lingüística que porta Generalitat?

R. L'ajuntament coincideix en bona part amb la política lingüística de la Generalitat. En aquest punt ens hi sentim identificats. Ara bé, criticar fem les campanyes en si, alguns dels seus aspectes, com pot ser, per exemple, el fet que s'ha deixat de banda aspectes més profunds i s'ha treballat molt la part propagandística.

P. Com veus les negociacions de la L.O.A.P.A. entre UCD-PSOE i els partits nacionalistes.

R. El meu desig seria que la L.O.A.P.A. es retirés. Això no és possible. Sóc pes-

simista perquè, sigui com sigui la L.O.A. P.A. que s'aprovi, sempre serà un pas enrera en la limitada autonomia de Catalunya. No és d'efectes immediats, sinó que serà a llarg termini que es veuran els seus efectes i això propiciarà que passi desapercebuda per a molta gent.

P. Que en penses del dret d'autodeterminació de Catalunya?

R. És un dret fonamental i un dels punts bàsics i claus de qualsevol nacionalisme. És un dret consubstancial amb la nació i reconegut l'O.N.U. Si hi ha una nació, aquesta té el dret d'autodeterminació; sinó és una nació condemnada a desaparèixer. Em costa molt d'entendre que hi hagi demòcrata capaç de negar aquest dret. Aquesta és una de les grans contradiccions dels grans partits d'aquest estat que dient-se demòcrates són capaços de negar aquest dret equiparable amb qualsevol altre dret democràtic de les persones.

P. Creus que els Països Catalans existeixen?

R. Les realitats són i no es poden negar. La realitat cultural i històrica del Principat, País Valencia i les Illes és un fet i no es pot negar malgrat que es vulgui manipular.

Hi ha molta gent que intenta confondre els conceptes d'unitat històrico-lingüística amb el d'unitat política. Basant-se en estratègies concretes s'intenta trencar aquesta unitat cultural.

Una altra cosa diferent i que depèn de la conjuntura històrica i de la voluntat de cadascun d'aquests pobles és l'aconseguir la unitat política.

P. Fa pocs dies s'ha aprovat l'Estatut del País Valencià, mal anomenat 'Estatuto de la Comunidad valenciana'. Què en pots dir?

R. Tot aquest tema està lligat amb els pactes autonòmics i l'ofensiva que intenta convertir el migrat estat de les autonomies en un estat simplement descentralitzat. El que ha passat és tristament normal. La U.C.D. i el PSOE, malgrat els escarafalls que fan, estan d'acord donat que tenen la mateixa concepció de l'estat unitari, que considera les autonomies gairebé com un favor que es fa a uns pobrets perifèrics i no com el reconeixement d'una realitat nacional que neguen rotundament, perquè sinó reconeixerien el dret d'autodeterminació.

P. Com valores la tasca de la revista PERXADA?

R. Crec que PERXADA és necessària a Arbúcies. La tasca que porta a terme és important ja que un òrgan de comunicació facilita el diàleg i la confrontació democràtica entre les diferents opinions que hi ha al poble.

Cal fer un reconeixement públic de la seva tasca i de l'esforç per a que, malgrat les dificultats, pugui continuar sortint. També voldria remarcar que no us canseu d'oferir les vostres planes a totes les opinions, malgrat que hi hagi qui no les accepta. Heu de mantenir-vos oberts a totes les tendències.

P. C.U.P.A. es presentarà a les properes eleccions?

R. En aquests moments no puc contestar ja que depèn de tota l'assemblea de C.U.P.A. En el moment oportú C.U.P.A. haurà de decidir si es torna a presentar.

«La Generalitat i la Diputació han sapigut valorar el treball de l'Ajuntament per damunt de qualsevol diferència ideològica»

L.O.A.P.A.:

«A llarg termini es veuran els seus efectes»

Països Catalans:

«És una realitat cultural i històrica innegable»

Batlle
Tort
Cortès

PÀGINA D'INFORMACIÓ MUNICIPAL

RECORDEU!!

El proper dia 30 de maig es clourà el període de pagament voluntari de l'Impost Municipal de Circulació de Vehicles. Passada aquesta data es procedirà al seu cobrament per via executiva.

Oficina de cobrament: Carrer Camprodon, 52
Horari: Des de les 9 del matí a les 14 h.

CONSELLERIA DE SALUT PÚBLICA I QUALITAT DE VIDA

Salut escolar: Revisió Curs 1.981-82

Col.legi Dr. Carulla:

Curs	Alumnes
1er E.G.B.	40
5e E.G.B.	28+24
8e E.G.B.	42

Alumnes.... 134

Col.legi Vedruna

Curs	Alumnes
1er E.G.B.	24
5e E.G.B.	27
8e E.G.B.	28

Alumnes.... 79

CONSELLERIA DE TURISME

El propassat dia 22 d'abril, els tècnics de RTVE finalitzaren els treballs d'instal·lació del reemissor de la 2a cadena de T.V. (U.H.F.) a la caseta situada a Sant Segimon del Bosch.

La coincidència d'aquestes obres amb la inauguració del Centre Emissor de Rocacorba fa possible que a Arbúcies es puguin veure, des d'ara, tots els programes que ofereix T.V.E. a través dels dos canals actuals.

Tanmateix esperem que Catalunya obtingui ben aviat el 3er canal que rebríem a través d'aquestes mateixes instal·lacions.

Ha quedat, doncs, resolt, definitivament un problema important com és el de garantir una total i perfecta recepció dels actuals i futurs programes de T.V. per a Arbúcies i rodalies.

BAN

En JAUME SOLER i PASTELLS, Alcalde-President

dent de l'Ajuntament de la Vila d'Arbúcies,

FAIG SABER

-Que darrerament ha estat aprovada per l'Ajuntament l'Ordenança de Circulació per les vies urbanes d'aquesta Vila, dictada en ús de les facultats conferides per l'article 12, del Codi de Circulació i Ordre del 22 de juliol de 1.961.

-Que el contingut de l'esmentada Ordenança es desprèn el següent:

Pel que fa a la circulació de vehicles propiament dita es recorda que queda prohibida la circulació de vehicles amb l'anomenat escapament lliure, així com d'aquells als quals els manquin els dispositius que eviten la propagació a l'exterior del combustible no cremat o d'aquells fums que siguin nocius.

Cal remarcar, per altra banda, l'obligació que tenen els conductors de moderar la marxa en les ocasions següents:

- En les aglomeracions de qualsevol mena i en llocs de difícil trànsit.
- En llocs en que la via pública es faci estreta o en els encreuaments.
- En aquelles zones pròximes d'escoles o d'establiments docents, indústries i centres comercials.
- En cas de boira, pluja o fer-se fosc.

Quant a estacionaments cal remarcar l'obligació que té tot conductor de respectar els senyals de prohibit aparcar en general, així com en els llocs reservats per a parada i estacionament de vehicles de transport públic, càrrega i descàrrega, guals etc... i la prohibició d'estacionar els vehicles en doble renglera.

En cas d'incomplir-se les prescripcions establertes pel que a l'estacionament del vehicle es referix, es procedirà a la inhabilitació dels mateixos, a la via pública, mitjançant la instal·lació d'un cep immobilitzador.

Pel que respecta als sorolls cal insistir en la conveniència de conduir els vehicles d'una manera silenciosa, i la restricció de la utilització d'aparells acústics.

La qual cosa es fa pública per al coneixement de tothom en general, i excate a compliment esperant no s'hagi emprat mai cap tipus de mida de caire coaccitiu i demant a tothom la contribució a la bona marxa i desenvolupament del tràfec dins la Vila.

Arbúcies, a dotze de maig de mil nou-cents vuitants dos.

El Batlle

BAR EL CENTRE

F. Camprodon 32

ARBÚCIES

CARNISSERIA

ARIMANY

F. Camprodon, 4.- ARBÚCIES

CONFITERIA
CONARE

* Camprodon, 12

ARBÚCIES

TORRES

RELOTGERIA • GÈNERES DE PUNT

C/. F. CAMPRODON, 5

TEF. 86.00.55 - ARBÚCIES

imatge

SERVEI TÈCNIC

TV - TV Color Ràdio - ràdio Cassette
Auto Ràdio Cassette Alta Fidelitat
Antenes TV i Ràdio Comunicacions
Accessoris i materials

Sorrall, 16

Arbúcies

(Girona)

roba
regals i
coses

De TòT

Camprodon, 85 - Arbúcies

Sipanyó

DISCOTECA ARBUCIES

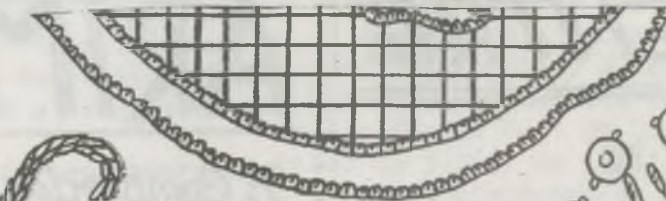
LLIBRERIA

el pont

Pont, 3. Arbúcies

PERXADA
CULTURAL

Les Enramades

PERIÒDICO ARBUCIENO

1929

Subscripció anual: 3 pessetes

Redacció: Fletat, 10

Durant la vuitada de Corpus, es ferien en la nostra vila les tradicionals Enramades, potser amb menys entusiasme que en anys avant-passat. D'uns anys ençà que porten una vida anèmica, però aquesta anèmia ve agreujant-se d'una faisó, que preludeja la seva mort per a un temps no llunyà, si una onada d'entusiasme i de revifament no s'apodera del jovent arbucienc. Avui no hi ha aquell interès d'abans en l'abelliment dels carrers amb rams i banderetes, en l'erranjament de l'església per a la celebració de l'Ofici, ni en sobrepujar als demés carrers en la solemnitat de la passada. Una fredor que corgela i un estoïcisme aclaparador s'es apoderat de la nostra jovenalla. Fins la típica dansa va fent els últims badalls de vida i és propera l'hora en que's parlarà de la mateixa, com d'una antigalla mereixedora de figurar en un museu.

Es de doldre que's perdin unes festes que encarnaven tan rebé en l'ànim del nostre poble. Són quelcom tan típic i tan tradicional que en voler-ne escriure l'histò-

ria de la nostra població, hom hi deixaria un buit lamentable i l'història devindria mutilada, sinó mentés la megestuosa i riallera solemnitat amb que's desenrotllaven antigament les Enramades. Tots els arbuciencs, escampats pel Món, en arribar la diada de Corpus, recorden amb frissança aquelles, jornades rublertes de joia, que havien fruit en son poble nadiu; aquell anhel d'excel·lir en solemnitat als altres carrers; aquelles poncelletes d'amor que d'infants entrelluïen en son cor; aquells clavellets amb que'ls junyien quan encara eren tan tendrívols; aquella passada d'uns jovincells

ajogassats, en mig d'una munió incomptable d'atxes, aquell ofici, que palesa tot l'esperit cristià de les Enramades i la famosa dansa de caient tan afectuós i democràtic, que esqueia tan bé a l'esperit del poble arbucienc.

Nosaltres voldríem veure una revifalla d'aquestes festes tan populars. Quan un poble permet que's vagi esmortuint les seves tradicions, posa una taca en les planes de la seva història. Perden aquestes la brillantor que li donen els moments de joia i ell veu com es van amortiguant aquelles energies, que troben son apoi en la roca de son passat. Tanmateix deurien tenir més cura en la conservació d'unes diades, que donaven un caient tan afalagador a la nostra vila. Sembla talment com si la depressió i el pensiment ens haguessin corsecat. Unes diades tan alegroies i tan atrectívoles no deuen esborrar-se mai de l'història d'un poble. L'amor a la vila nadiua deuria esparonar-nos a retornar-les-hi aquell caient tan festiu i tan encisador d'uns anys, que se n'han anat a la posta. Un poble que estima les seves tradicions és un poble que va pel camí de la verdadera grandesa

ALIST

1982

14

PERXADA

Els arbuciençs hem demostrat i continuem demostrant que ens agrada conservar les tradicions, i si no mireu!, malgrat que l'autor ens digui que a l'any 29 ja es morien les Enramades, ja les tenim a sobre altra volta, i no cal dir que les esperem amb ganes!

Si heu rellegit l'escrit, veureu que se'ns parla d'antemort, de mort, de fredor, d'estoïcisme, d'últims badalls de la vida, d'antigalla d'esmortir... No sabem com devien ser aquelles Enramades, que inspiressin tant o que es va esdevenir la revifalla.

Fa uns quants anys que nosaltres, són canvis introduïts altres també en sentim parlar amb aquests termes, pen-

sem que és pessimisme. Les Enramades no es moren, **canvien**, i sort que canvien! això cal, canviar.

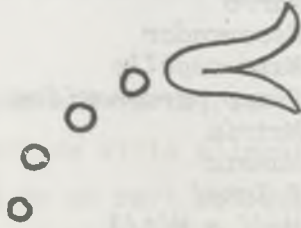
Hi ha aspectes que ja han anat desapareguent o canviant per si sols, el mateix tarannà de la gent ho fa. Altres, són canvis introduïts per l'equip organitzador. Si són escaients s'hi quedaran.

sinó caldrà un nou intent de canvi fins a 'robar la fórmula, i no pensem que serà per sempre. D'aquí poc, d'aquí molt potser s'hauran de canviar.

Nosaltres canviem, la forma de vida canvia, canvien els costums; si volem que les Enramades hi siguin han de canviar. No d'un any per l'altre, a poc a poc, com ho van fent. Demostrem que ho sabem fer!!

Per qualsevol proposta o suggeriment, o crítica, feu quatre ratlles en un paper, això és una part del canvi, pagar la quota, una altra col.laboració, participar, la nostra solidarització.

Demostrem que ho sabem fer!!!

PROGRAMACIÓ

Diumenge dia 6 de juny

Concurs de catifes de flors naturals. Cavalcada de carrosses i desfilada de Majorettes.

V mercat d'azalees i plantes

Dijous dia 10

a les 8: Cercavila pels Serafins, Gegants i Cap-grossos.

a 2/4 de 9: Botifarrada popular a la plaça de la Vila.

Pregó i recepció de l'audiovisual "Enramades 81".

a les 11: Passada de la plaça.

Divendres dia 11

a 2/4 11: Passada del castell

Pa amb vi i sucre per a tothom.

Dissabte dia 12

a les 10 de la nit: Sardanes a la placeta de Can Jombo.

a les 12: Ball popular a càrrec del conjunt "Los Hidalgos" a la placeta de ca la Rossa.

Diumenge dia 13

a les 11: Concert per al jubilats al centre Parroquial.

a 2/4 de 12: Festival infantil amb l'animador "Joan i Xavier".

a 2/4 de 5: Sardanes a la plaça de la Vila.

a 2/4 de 9: Havaneres i rom cremat al carrer de l'Havana.

Dilluns dia 14

a 2/4 11: Passada, garnatge i galetes per a tothom.

Dimarts dia 15

a 2/4 11: Passada de la carretera. Xocolata amb xurros per a tothom.

Dimecres dia 16

a les 10: Ball de fi de festa

Passades a 2/4 11

Dansa a 1/4 2.

Tarda a les 4: Concert i ball al casino.

a les 7: Audició de sardanes.

Del 10 al 13 de juny exposició de plantes i flors a la Gabella.

El llenguatge popular

INCORRECTE	CORRECTE
Mansana.....	<i>Illa o bloc (crises)</i>
Mantequilla.....	<i>Mantega</i>
Mantel.....	<i>Estovalles</i>
Maravilla.....	<i>Meravella</i>
Marmol.....	<i>Marbre</i>
Marron.....	<i>Marró</i>
Matadero.....	<i>Escorxador</i>
Matasellos.....	<i>Mata-segells</i>
Maton.....	<i>Pinxo, perdonavides</i>
Matris.....	<i>Matriu</i>
Manivela.....	<i>Maneta</i>
Mecedora.....	<i>Balanci</i>
Medi.....	<i>Medi o mitjà</i>
Mediar.....	<i>Mitjançar</i>
Medir.....	<i>Amidar o mesurar</i>
Melancolic.....	<i>Malenconiós, melangiós</i>
Melena.....	<i>Cabellera</i>
Membrillo.....	<i>Codony, codonyat</i>
Menos.....	<i>Menys</i>
Menospreciar.....	<i>Menysprear</i>
Mermelada.....	<i>Melmelada</i>
Lerlussa.....	<i>Lluç</i>
Mermar.....	<i>Minvar</i>
Metro.....	<i>Metro o metre</i>

Medi o mitjà. Cal diferenciar quan parlem de l'element o substància que envolta una cosa, és a dir del conjunt de costums, d'esdeveniments, etc. (El Medi) Exemples: *L'aire és el medi en el qual vivim*; de quan ens referim a allò que serveix per a arribar a un fi. (El Mitjà). Exemples: *Emprar algú els mitjans per aconseguir un fi. Per a ell tots els mitjans són bons.*

Amidar o mesurar. D'altra banda tenim el verb **amidar** que serveix per a determinar, prendre les mides (d'alguna cosa), avaluar amb una mida, etc. Exemples: *Amidar amb el metre. Amidar a pams. Amidar un camp.*

Mesurar té un sentit més general que amidar. Exemples: *Mesurar oli, vi. Mesurar grans. No cal mesurar els seus mèrits. Cal que mesuris bé les teves paraules.*
Codony o codonyat. Hem de diferenciar quan parlem del **Codony**, és a dir, del fruit del codonyer, de quan ens referim al **codonyat**, és a dir a la confitura del codony.

Metre o metro. **Metre** és la unitat de longitud, base del sistema mètric decimal. El **metro** és la forma breujada del mot metropolità, és a dir el mitjà de locomoció.

Josep Auledas

NA CUCA FERRA

PLANTES AROMÀTIQUES I BONES HERBES

Les herbes i les plantes aromàtiques han format sempre part de la vida dels homes, des d'un punt de vista alimentari, medicinal, sagrat o màgic. Caigudes en un cert oblit, avui dia han tornat a recobrar el protagonisme degut a tota aquesta sèrie de moviments naturistes, ecologistes, etc. Ens serà molt profitós de conèixer l'utilitat de les plantes que ens envolten i que podem recollir en estat silvestre o també cultivar fàcilment a fi i efecte d'extreure'n el màxim de beneficis i de satisfaccions.

Algunes herbes s'utilitzen i són base de molts medicaments per les drogues que contenen: la didalera i digitalina és utilitzada en malalties cardíques, del cascall se n'extreu l'opi i la morfina, que són útils com a calmants, etc. etc. Però aquest apartat de les herbes i plantes és el que menys pot interessar-nos ja que les substàncies que s'extreuen d'aquest grup farmacològic han d'ésser manipulades amb molta circumspècció i solament seguint les prescripcions facultatives.

Les plantes remeieres d'ús casolà que des de l'antigor han servit per a guariments o per apaivagar els nostres mals, estan, avui dia, en plena vigència. Uns les han readoptat per convicció. D'altres per seguir el corrent. Però, sigui com sigui, resulta una pràctica agradable i sana que difícilment pot ocasionar gaires estralls. S'utilitzen en forma de cataplasmes, gargarismes, infusions i maceracions.

Dins el camp de la cosmètica les herbes també hi fan

un bon paper, sobretot en forma d'infusió i maceració. Són molt útils per a netejar, tonificar i aclarir el cutis; per a eliminar els grans i clivelles a la pell; per a rentar i aclarir el cabell; per a blanquejar les dents, relaxar els ulls cansats o atacats per conjuntivitis; per augmentar l'eficàcia sedant dels banys, etc. etc.

A la cuina és on les plantes aromàtiques i les herbes fines, adquireixen una importància vital i contribueixen a la conservació dels aliments, els fan més apetitosos i digeribles, els aromatitzen per tal de destacar el seu sabor i donar-los, al mateix temps, un toc personal.

Una aplicació molt extesa i acceptada de les bones herbes són les múltiples i diverses tisanes que relaxen, faciliten la digestió, apaiguen el mal de cap, ajuden a dormir, ...

Aquestes plantes i herbes poden utilitzar-se indiferentment tendres o seques. En el cas de les que s'usen per a preparacions culinàries poden ser també congelades. De

totes maneres és prècisament a la cuina, on sempre que sigui possible cal utilitzar-les fresques per tal que tinguin el màxim d'aroma i de gust.

La recol·lecció de plantes i herbes aromàtiques que es vulguin conservar seques és millor fer-la a l'estiu. Cal escollir un dia calent, aviat del matí i tallar amb tisores (no les arranqueu mai!) les millors branques, fulles o flors. Amb les branques formeu rams i penjeu-los cap per avall en una habitació (golpes) seca i airejada i poc il·luminada. Les fulles i les flors estendre-les sobre una tela metàl·lica espesa, en aquelles mateixes condicions de sequedat, aire i llum.

Un cop seques, el millor és de conservar-les en bosses de teixit o de paper porós i en pots de metall o de vidre que sigui opac o de color verd o groc. Cal evitar el plàstic per causa de la floridura.

Amb les plantes d'ús culinari podem aromatitzar l'oli (julivert, estragó, cebollí, all, farigola i alfàbrega) que servirà per a les amanides i les carns a la brasa. Si deixem l'ampolla de l'oli amb herbes, al sol durant un parell de setmanes l'aroma serà més pronunciada.

També el vinagre pot aconseguir un perfum diferent, afegint-li estragó o escalunyes. Cal tirar el vinagre ben calent damunt l'herba escollida i deixar-ho reposar durant 3 o 4 setmanes abans d'utilitzar-ho.

Moltes herbes fines poden conservar-se també amb sal, la qual quedarà perfumada i podrà usar-se en diverses preparacions.

Mercè Grau

...I CONTE CONTAT...

Em plau de comentar des d'aquestes pàgines, l'espectacle infantil que es dugué a terme en el Centre Parroquial amb i per a mainada els propassats dies 1 i 2 de Maig, remarcant també que les dues sessions eren plenes de gom a gom.

Els contes que es van escenificar, eren de tots molt coneguts i probablement això va influir perquè ho passessin molt bé tant els petits actors com l'espectador de qualsevol edat.

Treballar en mig dels infants, resulta molt enriquidor, ja que és una tasca tan completa que si es fa amb un mínim d'afició, un es pot sentir veritablement feliç. S'ha de procurar un text de fàcil comprensió, buscar unes melodies adients, inventar un vestuari senzill però identificador dels personatges, i com a fita més important, aconseguir que la mainada s'interessi per aquest art del teatre, ja sigui amb la dansa, amb el diàleg, amb l'expressió corporal, etc.. per tal d'arribar a la joventut amb un criteri i amb una preparació que pot ser més o menys bona, però això sí, posada al seu abast amb la millor de les intencions. Vull

agrair la col.laboració de les persones que han format l'equip de treball de decorats, llums, música que tot i no ser massa habitual, ho va fer eficaçment i també el Sr. Director del Centre que en acabar les representacions, va obsequiar-nos amb uns refrescos i dolços.

Nota: Demano al Grup de Jovent que va representar "d'aquesta aigua no en beuré" disculpes per no haver fet comentari en el seu moment,

va ser per motius de temps que no es va poder publicar, però ara i aquí us dic que malgrat la poca confiança que va demostrar el públic, varen reconèixer que no sols va quedar bé, sinó que més d'un va quedar sorprès i engrescat per una propera obra.

L'enhorabona!!!

Mingo
Foto Garriga

CAIXA DE PENSIONS "la Caixa"

GENT D'ARBÚCIES
GENT D'ASTÚCIES

CONCURS PREMIAT AMB LLIBRES
PER VALOR DE 1000 PESSETES

CONCURS Nº 27

SABEU QUINES SÓN LES RESPOSTES
CORRECTES?

1. En quina ciutat de l'Estat Espanyol s'iniciarà el campionat de la copa del món de futbol 1982?
Barcelona, Madrid, Bilbao
2. Els dies 15 i 16 de maig, es projectà al cinema Mariné, la pel·lícula "La plaça del diamant" treta de la no-
1.1a de la qual n'és autora...
Maria Aurèlia Capmany, Teresa Pàmies,
Mercè Rodoreda.
3. En quina comarca del Principat hi ha la plana de Vic?
Osona, Anoia, Bagès.
4. El President de l'Associació de jubilats i pensionistes d'Arbúcies és...
Josep Bancells, Joaquim Horta, Joaquim Bayés.
5. De quin edifici local són aquestes arcades?

Envieu les respostes a Perxada d'Arbúcies o porteu-les a l'oficina de La Caixa o a la Biblioteca.

Teniu temps fins el 16 de juny. Les respostes correctes seran sortejades i el mes vinent publicarem la solució i el nom del guanyador.

SOLUCIÓ CONCURS Nº 26

1. Lluís Companys
2. Vic
3. Avel·lí Artís
4. Una rosa
5. Joanet

Nota. No havent-hi hagut cap resposta correcta, s'acumularà el premi per al mes vinent.

Foto Martí Plana

Penseu en el demà. Amb el lema "Penseu en el demà", el Patronat promotor de la Llar Esplai per a Jubilats i Pensionistes, ha organitzat una campanya pro Llar Esplai per tal d'aconseguir que tots ens sentim com a pròpia aques ta obra.

Cal remarcar la importància de les nostres aportacions que faran realitat un somni i un desig per a tots esperat.

Si voleu col.laborar a la campanya, podeu fer-ho a les següents Entitats:

- Caixa de Pensions n° 1.553-97
- Caixa Provincial 163-1
- Banca Catalana 275-90
- Banc Espanyol de Crèdit 200.613-271
- Banc Central 90.241-80
- Banc de Biscaia 01-000062-8

Clausura de la Campanya 0,7%. Dimarts passat, dia 11 de maig, es va clausurar la campanya anomenada del 0,7%. Una trobada, la qual varen assistir membres de Justícia i Pau de Girona, de Barcelona i el President de l'esmentat organisme a nivell estatal, es va fer lliurament de totes les firmes recollides a la nostra població tant a nivell d'entitats com de persones. Es calcula que es recolliren al voltant de 600 firmes. Allí mateix es va fer un petit balanç de la campanya amb els seus punts bons i no tan bons. Caldria no donar-se per satisfet del tot del treball dut a terme. El problema del Tercer Món subsisteix i ja mai no el podrem arraconar o deixar-lo en l'oblit. Cal una mentalització contínua.

Nou Servei de Netejables. La mutualitat Comarcal de Previsió Social "Montseny-Benèfic", d'Arbúcies, ens informa que s'ha posat en funcionament, dintre del Servei d'Odontologia, un aparell de netejables.

Aquest servei és a disposició de tothom tots els dimarts a la tarda i s'ha de demanar hora anticipada a la secretaria. Telf. 860003.

Nota de l'Associació Pro-Deficients Montseny Guillerries. Ens plau de fer saber que **Els Serafins** aportaren al llarg de l'any 1.981, la quantitat de seixanta-sis mil cinc-cents pessetes (66.500) al Col·legi Especial "Jesús Infant" i Taller Ocupacional "Montsoriu", obtingudes de les seves actuacions fetes a fora de la Vila.

FETS

ABRIL

Defuncions

Joan Roca i Albó
Josep Plana i Turró
Joan Bover i Serrat
Josep Crusellas i Freixas

Casaments

Josep Tutusaus i Serrat &
Núria Navarro i Molas

Bateigs

Maria Pastells
Roser Puigdevall i miralpeix
Montserrat Masó i Mollera
Cristina Masferrer i Massaguer
Nèlia Fernandez i Montalban

MAIG

Bateigs

Ferran Tarradellas i Viñas
Joan Carbonell i Roca

BAR RALLYE

F. CAMPREDON, 101

TELF. 86 0119 ARBÚCIES

MUNDIAL-82

ASPECTE ESPORTIU

-Pocs dies abans d'inagurar-se oficialment el XIIè Campionat Mundial de Futbol, ja tot és a punt. Es donen els darrers retocs a les instal·lacions esportives i els equips estan acabant els preparatius per arribar en plena forma el dia 13 de juny, dia de l'inaguració en el Nou Camp de Barcelona.

-Per primera vegada en la història del Campionat, enguany hi participaran 24 seleccions, és a dir, 8 més que en campionats anteriors. Aquest increment d'equips no millorarà l'espectacle, ans el contrari, minvarà espectacularitat i farà més aborrit i llarg el campionat. D'altra banda cal destacar l'absència important d'Holanda, sub-campions en els dos últims mundials.

-La que no faltará serà la fortíssima selecció de la R.F. Alemanya. Alemanya arriba a Espanya en una gran forma i com a favorita indiscutible. Tot i l'absència de Shuster, els alemanys tenen un important planter de jugadors que els pot donar perfectament el títol. Rummenigge, actualment el millor jugador europeu, i Paul Breitner, centrecampista, són jugadors clau d'aquesta selecció dirigida per Jupp Derwal. Tampoc no cal oblidar al porter Shumaker i els defenses Kaltz i Stieli-ke, en Magath i en Muller per a ajudar en Breitner al mig del camp. Al davant, juntament amb Rummenigge hi ha

en Fisher i en Litbarski. L'equip alemany, actual campió d'Europa, és l'equip europeu amb més possibilitats de guanyar.

-Després d'Alemanya, hi ha sis equips -set amb Espanya- que poden perfectament mossegat molt fort en aquest mundial. Són l'Argentina, Brasil, l'URSS, Anglaterra, Itàlia i Bèlgica.

-L'Argentina, actual campiona, serà un equip terrible. La presència del jugador nº1 mundial Maradona, junt amb

Kempes, són jugadors d'una tècnica excepcional. Maradona és un jugador que per si sol pot aixecar un partit. Juntament amb aquestes dues estrelles, Menotti farà jugar la base de l'equip campió en el M-78, amb les novetats del saragossista Valdano i de Ramon Díaz, un jugador molt jove que va pel camí de figura.

-Brasil també serà un equip perillós, però li manca quelcom per ser campió. En Zico és la seva gran estrella i

Aquesta és la pilota oficial del campionat. Els catalans la podem veure quadrada. Almenys que no hàgim de ballar «tangos».

al seu costat tindrà jugadors com Toninho, Cerezo, Socràtes, i en Junior i algun jugador nou com ara en Adílio, que provenen d'aquesta inesgotable pedrera brasilera. Brasil serà una gran selecció, però a Europa serà molt difícil que guanyi. A tall d'anècdota, direm que el Brasil ha estat l'únic país que ha participat en totes les fases finals del mundial.

-Les seleccions de l'URSS, Anglaterra, Itàlia i Bèlgica, també tindran veu en aquest mundial. Els russos tenen bons jugadors: Dassaev, Burjak, Organesyan i, sobretot, Shangelia i Blokine, però mai no han fet res destacat en cap mundial.

-Ron Greenwood, seleccionador anglès, no té un gran equip, però sí una bona selecció. És possible que els anglesos arribin bastant cansats després de les duríssimes temporades que porten actualment. En Keegan és la seva estrella, però no podem oblidar en Clemence a la porteria, a Brooking en el mig del camp i a Wookcook, Mariner i Francis al davant.

-Itàlia sempre fa bon paper però ara té l'equip massa envellit. De qualsevol manera la seva experiència i la murrieria italiana els farà un equip sempre difícil de guanyar. El seleccionador italià no podrà comptar amb Bettega, lesionat, però en canvi ha recuperat en Paolo Rossi, que juntament amb Zoff, Cabrini, Tardelli i Antognoni formaran un bon equip.

-L'equip belga ve al Mundial com a gran incògnita. Sots

campions europeus, poden ser juntament amb Espanya, les dues grans sorpreses d'aquest Mundial. Plaff, Gerets, Van Hoer, Van der Elts, Van der Bergh, Coelemans, són jugadors de gran categoria. Un equip que caldrà tenir en compte.

-Polònia, Austria, Hongria, França, Txecoslovàquia, Perú, Iugoslàvia, Irlanda i Escòcia són equips per fer un bon paper, però que no poden aspirar a res important. I Camerun, Algeria, El Salvador, Kuwait, Hondures i Nova Zelanda, valdria més que es quedessin a casa seva, ja que s'estalviarien el viatge i els diners.

Possibilitats d'Espanya

-Espanya, si tot va bé ha d'arribar a la semifinal, en la qual s'haurà d'enfrontar a Alemanya. La primera ronda l'ha de superar sense cap problema. Després els francesos i els txecs s'hauran de guanyar "per pilotes". Amb tot, l'equip espanyol no s'ha preparat prou bé. Ha tingut poc temps de concen-

tració i pocs partits de preparació adequats. De tota manera la selecció que ha preparat Santamaria, té moltes possibilitats de fer un bon paper. Si en els partits de preparació sense jugar bé s'ha guanyat -encara que els rivals eren fluïxos- en els partits del campionat amb l'ambient a favor, és possible que es millori el joc i que també es guanyi. A la porteria Espanya té un gran porter Arkonada, que juntament amb Tendillo, Camacho, Alexanco i Gordillo són potser la millor línia de l'equip. En Sánchez, Alonso i Zamora, ajudats per en Lopez Ufarte, formaran també una bona línia de centrecampistes. La línia més difícil és la davantera. En Satrustegui és segur, però l'extrem dret té molts pretendents. En Saura és un extrem al qual no interessa massa Santamaria. L'Uralde és ràpid i goleador però és molt jove per un mundial, i tal vegada la solució serà sempre el problemàtic Juanito.

!!ELS JOVENILS CAMPIONS!!

ALTRES QÜESTIONS DEL MUNDIAL-82

L'EQUIP ESPANYOL, AMB L'AJUDA DEL PÚBLIC I UN XIC DELS ARBITRES POT ARRIBAR MOLT ENDAVANT.

FINALISTES?, PERQUÈ NO!

que encara és el millor actualment. Tampoc cal descartar en Carrasco. L'extrem del Barça és un jugador molt ràpid, que pot ser un element molt positiu per una selecció espanyola que jugarà al contraatac. Per acabar de completar l'equip titular, hi ha homes com en Quini i en Gallego que poden jugar perfectament en qualsevol partit amb tota garantia. Aquest equip, amb l'ajuda del públic i un xic dels àrbitres, pot arribar molt endavant. Finalistes?, perquè no.

-D'aquí unes quantes setmanes començaran els mundials de Futbol. Aquest Mundial-82, serà una nova mostra d'espanyolització que ignorarà una vegada més la identitat del nostre poble. Sense cap mena de dubte, podem assegurar que aquest campionat de futbol, serà una afirmació de l'espanyolitat tant a Catalunya com al País Valencià. Precisament València serà la seu de l'equip espanyol. Els "blaveros" tindran doncs una nova ocasió per esbravar-se a cor que vols. Sobre aquest tema potser seria interessant ressaltar que Escòcia serà l'únic representant d'aquest mundial, procedent d'un país sense Estat i que el País de Gal·les també va estar a punt de classificar-se. En canvi la Selecció Catalana no ha tingut opció a presentar-se perquè pràcticament

no existeix..

-L'ús de les diferents llengües al Mundial-82 és un tema que ni tan sols s'han plantejat els organitzadors, els quals actuen d'acord amb els mòduls establerts. Això vol dir que ara com ara, encara no se sap si la llengua catalana serà emprada en els programes, cartells, avisos, entrades, etc., dels partits que tindran lloc a Barcelona. Els representants de Madrid diuen que el català no és idioma oficial de la FIFA (Federació Internacional de Futbol) i això els justifica de no fer res.

-Ara fa quatre anys que la politització del Mundial-78 d'Argentina, on la dictadura de Videla va transformar una simple competició esportiva i la victòria de la Selecció d'aquell país sudamericà en una qüestió d'Estat, va servir per amagar provisionalment els greus problemes socials i polítics d'Argentina.

-Aquí, a l'Estat Espanyol, aquest Mundial-82 se celebra sota el muntatge d'una publicitat desbordant. Les xifres exorbitants que es mouen a l'entorn d'aquest Mundial donen peu a tèmper que la competició esportiva quedarà asfíxiada i superada per la gran quantitat de negocis i interessos que patrocinen la comercialització del Mundial-82. Comentarí a part s'hauria de dedicar al pressunost de més de

7.000 milions de pessetes que s'han hagut de destinar per a l'organització d'aquest mundial, en uns moments de forta crisi econòmica i amb un elevat índex de la població activa aturada. Per acabar-ho d'adobar, és prou sabut que la majoria d'aquests negocis són en mans d'empreses multinacionals, una de les quals està lligada amb una altra multinacional dedicada a la fabricació de peces de vestir esportives.

-Però deixant de banda tot aquest muntatge consumista, hi ha una altra qüestió important. Són molt nombroses els afeccionats al futbol que lògicament esperen aquest mundial per a seguir dia a dia la seva trajectò-

ria esportiva, però d'altra banda hi ha també una bona part de persones que ni tan sols saben si l'Arkonada és porter de futbol o jugador de tennis, que a hores d'ara ja estan espantats pel bomb ardeig de futbol que hauran de suportar a tots nivells.

-Com a final i essent una mica mal pensats, podríem suposar que aquesta febrada futbolística que s'apropa, bé podria ser aprofitada per a sentenciar el 23-F, o bé perquè el govern aprovi alguna llei important en el parlament sense que la majoria de l'opinió pública, preocupada per si Espanya guanyarà o no a l'Hondures, s'adoni pràcticament de res.

Jaume Sureda
Josep Auledas

Finals atlètiques de La Selva

GEMMA TORRES,

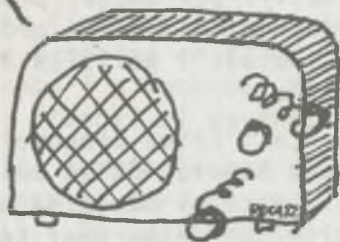
MEDALLA D'OR A CALDES

La nena arbucienca Gemma Torres, de 10 anys, del col·legi Vedruna, ha estat la guanyadora amb un temps de 9' 7", de la prova de 60 metres llisos, en les finals atlètiques de la comarca de La Selva, celebrada darrerament a Caldes.

Esperem que aquest èxit tingui continuïtat, i que tot i lamentant la manca d'instal·lacions, creiem que aquestes curses que patrocina la Generalitat, són del tot positives per la mainada.

HUMOR

AQUI RÀDIO "LA PERXA":

- La selecció espanyola decidida a guanyar el Mundial-82
- Les altres seleccions encara no ho han decidit.

Notícia d'agència:

- La firma Adidas regala al Mundial-82 3.000 pilotes "Tango".

Corren rumors:

- La Federació Espanyola decidida a muntar una tombola.

El Mundial-82 Gastronòmic:

- suc de taronja.

ELS JOVENILS, CAMPIONS!!!

Foto Josme

PRIMERA CATEGORIA REGIONAL

Arbúcies, 7 - Sant Jaume, 1
 Calella, 3 - Arbúcies, 1
 Arbúcies, 1 - Mataró, 1
 La Salut, 1 - Arbúcies, 2
 Arbúcies, 1 - Palamós, 1
 Farners, 4 - Arbúcies, 0

CLASSIFICACIÓ

1. Vilovi	44 punts
2. Farners	44
3. Calella	40
6. Arbúcies	36

INFANTILS

Bescanó, 2 - Arbúcies, 3
 Sabàt, 3 - Arbúcies, 4
 Arbúcies, 2 - Lloret, 2
 Montessorí, 3 - Arbúcies, 0

L'equip arbucienc s'ha classificat en segon lloc. El campió ha estat el Lloret.

ALEVINS

Maçanet, 0 - Arbúcies, 9
 Arbúcies, 2 - Tordera, 2

CLASSIFICACIÓ FINAL

1. Tordera
2. Hostalric
3. Arbúcies

ALEVIN ESCOLAR "A"

B. Aires, 2 - Arbúcies, 9
 Arbúcies, 2 - Bell-Lloc, 4
 Anglès, 0 - Arbúcies, 2
 Arbúcies, 2 - Montessorí, 0

Darrera el campió Bell-Lloc s'ha classificat l'equip local. Esperem que l'any vinent puguem ser campions.

ALEVIN ESCOLAR "B"

Arbúcies, 1 - Caçà, 8
 Vidreres, 1 - Arbúcies, 5
 Arbúcies, 0 - La Pinya, 9
 La Salle, 10 - Arbúcies, 1
 Arbúcies, 3 - Vilartagàs, 3

Aquest equip tan "cadell" s'ha classificat a novè lloc. El campió ha estat el Salt o La Pinya.

Realment aquesta ha estat la millor temporada des que en J.A. Vera dirigeix els juvenils. A més de conquerir el títol i l'ascens, enguany es troben a la plantilla uns nois amb moltes possibilitats d'arribar un dia molt proper al primer equip local. De vint-i-vuit partits jugats, n'han guanyat vint-i-tres, empatat un i perdut sols quatre; han marcat 99 gols i sols els n'han marcat vint-i-cinc. Més no es podia demanar. L'enhorabona campions!!

Jaume Sureda

Arbúcies, 6 - Riuderenes, 3
 Caldes, 3 - Arbúcies, 5
 Hostalric, 1 - Arbúcies, 2
 Arbúcies, 3 - Caçà, 0
 Vidreres, 3 - Arbúcies, 1

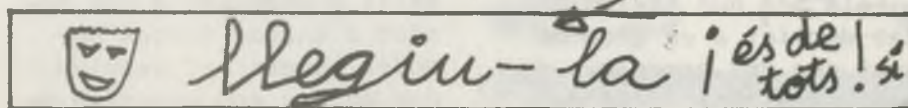
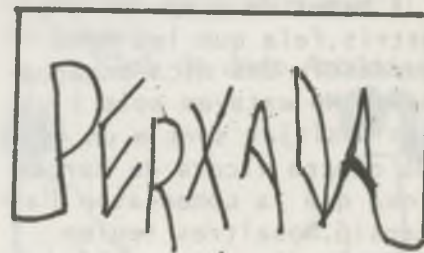
CLASSIFICACIÓ FINAL

1. Arbúcies	47 punts
2. Caldes	44
3. Vidreres	43

BENJAMINS

Arbúcies, 2 - Maristes, 2
 Farners, 11 - Arbúcies, 1
 Arbúcies, 2 - Montessorí, 0

El Farners ha estat el just campió i l'equip arbucienc s'ha classificat en quart lloc.

COMA-PEDROSA

La comercialització de nombrosos articles i a preus molt econòmics dóna fama al Principat d'Andorra, però fixant-nos en la seva situació geogràfica podem adonar-nos que és al bell mig dels Pirineus, atestat de muntanyes per tots cantons, és s'ens dubte una zona immillorable per la pràctica del muntanyisme.

Aquest havia estat el motiu del nostre desplaçament i el cim a assolir havia de ser l'anomenat "Coma Pedrosa" de 2.946 metres d'alçada, el més de totes les valls andorranes. L'època que la nostra ambició havia programat aquesta fita era el mes de febrer, per la qual cosa ja podíem imaginar que l'ascensió es faria mitjançant els esquís de muntanya.

Un cap de setmana, com un de tants, preparem l'equip necessari per poder colomar el cim i el dissabte anàvem a dormir d'hora per així aixecar-nos descansats. A les sis del matí del diumenge, sense fer frèssa, ens vestim i amb els trastos personals ens clavem al seient del cotxe dirigint-nos cap a la zona d'Arinsal, lloc on pugem fins ls campaments, dels l'estació d'esquí disposa.

La temperatura era baixa i l'haver de preparar els estris, feia que les mans quedessin una mica encarrades. No estavem sols i vàrem desitjar sort a un grup de quatre xicots de Barcelona que ja començaven l'ascensió. Nosaltres teníem d'acabar la preparació del material.

Feia poc que havíem deixat dormint a un grup de gent que ens acompanya durant el viatge i que des-

prés aniria esquiar a l'estació. Ells ens esperarien per marxar a casa junts. Amb les motxiles a l'esquena i els esquís penjats ens mirem l'un amb l'altre amb un acostumat "anem-hi" la nostra vista s'alça cap el cim de la vall intentant endevinar quin és el cim que anàvem a assolir. La neu era amb bones condicions i no oferia cap dificultat per la progressió a peu fins al llarg d'uns dos-cents metres de desnivell. Ens calcem els esquís i la nostra alegria, deguda en part, per l'emoció de caminar per sobre la neu sense ensorrar-t'hi i d'altra banda trobar-te que la motxilla ha canviat enormement de pes.

El pas que portem és enèrgic i la pista que seguim ens porta fins un refugi de muntanya propietat del CAM, hora en què disposem, vers els continuats roncs de bodels, d'esmorzar a que teníem d'agafar forces per poder superar el desnivell que encara ens esperava. De

sobte ens adonem que dintre hi ha alguna persona que estava dormint i a conseqüència d'un acudit entre nosaltres es posa a riure.

Les rampes i les pales per mitjà de les quals estàvem pujant començaven a ser una mica dretes i podíem seguir les traces dels xicots que havien marxat abans que nosaltres, conseqüència que aprofitem i els atrapem poc més amunt; no semblava que tinguessin molta experiència car els seus passos eren insegurs. Les paraules van ser el fruit d'una bona conversa i coneixement de qui i d'on eren.

Ja teníem una bona alçada per sota nostre, quan el temps començava a canviar, els núvols i la boira es van fer amos del cel i a estones deixaven anar neu que nosaltres tombàvem amb cert aire de preocupació, tant va ser arribar al Coll que delimita el començament del descens i l'aresta que puja al cim quan aquesta estona anava allargant-se. El cim

Foto Montanya

l'assolirem nosaltres i un component del grup de Barcelona, ara la nevada i el mal temps ens preocupava veritablement. La fotografia de rigor estava feta, però els ulls no van tenir l'oportunitat, en aquesta ocasió, de contemplar la bellesa dels entorns.

De seguida vam baixar al Coll on ens esperaven els altres i amb els esquís fixats comencem el descens enmig d'un forta nevada i poca visibilitat; la blanca neu i la boira, tanmateix, tot era engegador i perdor, ara és quan ens adonem que tres dels companys de Barcelona són molt lents esquiant i l'hora que portàvem era justa per arribar a abaix de clar, per la qual cosa no volent exposar-nos nosaltres, els deixem junts dient-los que vagin seguint les traces que nosaltres anem deixant a la neu. Portàvem baixades ja les pales més fortes, eren les sis de la tarda, i tot anava enfosquint-se poc a poc quan trobem el Pla de l'Estany a dos xicots que havien començat el descens abans que nosaltres i el camí per equivocació els havia quedat tallat per barrancs. L'alçada de la neu cobria tot el refugi que allà hi havia, sortint-ne només la xemereia.

Assabentats de la situació, la nostra preocupació es va centrar amb els que venien darrera nostre, pel que vam deixar l'altre company que els esperés i dirigís cap allà on nosaltres ara anàvem.

La resta del descens va ser esgotador, la neu estava molt acumulada, i esquiar cada vegada volia més es-

forç, les cames havien estat molt castigades durant tot el dia. A les set de la tarda arribàvem al cotxe, desfent el nerviosisme de qui

feia unes hores ens estaven esperant. Els nostres cossos estaven plens i molls de neu, els caps glaçats fent-se notar el cansament, havíem estat 12 hores caminant amb esforços.

Nosaltres ara a aixopluc estàvem realment capficats pels que encara tenien d'arribar i abans de tornar cap a casa vam comunicar als Serveis de Rescat d'Andorra la Vella les circumstàncies en què vam deixar el grup. Tot era esperar si arribaven, sinó l'endemà haurien de pujar a buscar-los, de segur que haurien passat mala nit.

El dilluns al matí vam telefonar des de casa estant i ens digueren que havien arribat a les 12 de la nit quasi esgotats, nosaltres ens vam treure el nerviosisme acumulat i ara pensem que això omplenava una mica més el racó de l'experiència i de fet havia estat una aventura més.

Marti Auledas
Josep Tarrats
Eric Sanchez

JUDO

Fa molt de temps que per motius diversos el nostre Club, no tenia contacte amb els arbuciençs i la resta de lectors de PERXADA.

Avui, però, tenim quelcom a dir que per nosaltres és molt important. En Sebastià Vicent, professor de Judo i Gimnàstica del Club, ha aconseguit la graduació de **cinturó negre**. Des d'aquí va la nostra més sincera enhorabona!

Estem preparant una sortida a Ceret per al dia 30 de maig, per tal de dur a terme uns combats amistosos amb els judoques ceretans, a la vegada que passar-hi un dia amb bona companyonia. És la segona vegada que ens despalcem a Ceret i enguany ens hi acompanyara el Sr. Conseller d'Esports de l'ajuntament. I res més de moment, desitjar que vagi endavant l'esport del Judo i la gimnàstica femenina, que també es practica en el nostre Club, i que aprofitem des d'aquí per dir que estem al servei de tothom que li interessi.

Club de Judo Arbúcies

PLANXA i PINTURA • SERVEI DE GRUA

J. VALLMAJÓ

Carretera HOSTALRÍC-
ARBÚCIES, Km. 14,300

TELF. 86.04.92

ARBÚCIES (Girona)

 **hostal
Torres**

C/ F. CAMPRÒDON, 14
Telèfon 86.00.42 - ARBÚCIES

CANSALADERIA

Anna M.ª Ballús

F. Campredon, 6 ARBÚCIES